

Карпатські буйволи «повернулися» в Долину нарцисів через століття завдяки... німцю

Фото ukrainer.net.

c. 11 »

Фото livejournal.com.

Цікава

ГАЗЕТА
на відео + TV

7 травня 2020 року № 19 (127) Ціна 6 грн

● ЗНАЙ НАШИХ!

Дивовижне поєднання жіночності та людяності зі строгостю й принциповістю.

Футбольна вогонь-баба з Бабаїв — лицарка Ордена свистка та «гірчичиків»

Першим матчем в УПЛ, який судила Катерина Монзуль, був поєдинок за участь луцької «Волині». А неабиякий інтерес до колготок арбітерки виявляв сам Віталій Володимирович Кварцяний...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Можна вболівати за «Динамо», а можна — за «Шахтар». Ко- мусь подобається Кріштіана Роналду, а комусь — Ліонель Мессі. Хтось за першої-лішої можливості рветься на стадіон, а для когось немає більшого задоволення, як ді-

витися футбольний матч із кумом (кумою), пивом і смаженою картопелькою перед телевізором...

Але є в сучасному українському футболі особистість, яка подобається усім. Ім'я її — Катерина Монзуль. Перша жінка-арбітер, яка в статусі головного судді провела матч

УПЛ (до речі, це був поєдинок за участь луцької «Волині»!). Її дарував троянді Мірча Луческу, і... трішки побоюювався Містер Безстрашність нашого футбо-

лу! Її дарував троянди Мірча Луческу, і... трішки побоюювався Містер Безстрашність нашого футболу — Віталій Кварцяний!

булу — Віталій Кварцяний! Що вже казати про рядових футболістів...

Закінчення на с. 12 »

● Особистість

Комсомолець в юності й український державник у зрілому віці — така особиста еволюція Петра Григоренка впродовж життя.

Як радянський генерал у 54 роки пішов проти СРСР

Петро Григоренко у своєму житті пережив чимало важких моментів, адже не раз, як сам казав, заглядав смерті в очі. Він пройшов II Світову війну, мав два поранення, пережив тортури у тюрях і радянську каральну психіатрію, коли із здорової людини роблять «психа». Але «найбільшим страхіттям» вважає не це. Найбільчіші муки — момент, коли він, генерал-майор, нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоного Прапора, орденом Червоної Зірки, орденом Вітчизняної війни і шістьма медалями, кандидат військових наук, багаторічний керівник науково-дослідного відділу Військової академії імені Фрунзе, піднімався... до трибуни на партійних зборах у 1961 році в Москві

Фото knyguy.com.ua.

Василь УЛІЦЬКИЙ

«Я себе не відчував. Таке, мабуть, діється з тими, що йдуть на страту. Страшнішого я ніколи не переживав. То був найжахливіший момент моєго життя. Але це була і моя яснозора година», — так згодом згадував генерал Григоренко у своїй знаменитій книзі «У підпіллі можна зустріти тільки щурів».

Під час того виступу він

“
Страху не мав. Але було щось більше за страх. Жаль до близьких людей.

говорив про те, що необхідно змінити, аби Комуністична партія не породила нового культу особи після Сталіна. Говорив, що треба «посилити демократизацію виборів і широку змінюваність, відповідальність перед виборцями, прямо записати в програму про боротьбу з кар'єризмом, безпринципністю в її лавах, хабарництвом»...

Ні, його не виключили після цього з партії, йому навіть апло-

дували. Григоренка не позбавили звань після цих зборів, не відібрали пенсії, не запротирали одразу в тюрму чи «психушку». Це все було потім, у 1964-му. Спочатку йому дали шанс покаятись на Далекому Сході, куди перевели на службу. Але саме в цей день Петро Григоренко став на дисидентську стежку. І він дуже добре розумів, що це означає: «Я прощаюся з академією... і з людьми, яких любив, прощаюся... із ро-

“
Закінчення на с. 5 »

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Священник навмисно... накашляв на газетярів!

**Найрезонансніші події в житті країни та світу
очима наших журналістів**

Як архімандрит Микита «провчив» надокучливих кореспондентів

**Батюшка з підозрою
на коронавірус обкашляв
редакцію газети «Молодий
буковинець», щоб її закрили**

Архімандрит Чернівецько-Буковинської єпархії Московського патріархату (РПЦУ) Микита попросив Службу безпеки України закрити редакцію місцевої газети «Молодий буковинець» на повний карантин. Перед цим він завітав до журналістів та показово обкашляв їх, знімаючи все на відео.

Цьому дивному вчинку передувала така історія. Газета повідомила про ймовірну пневмонію керівника Чернівецько-Буковинської єпархії митрополита Мелетія та про те, що серед заражених коронавірусом може бути і секретар єпархії архімандрит Микита. До нього газетярі й звернулись із проханням прокоментувати ситуацію. Священнослужитель не відгукнувся, натомість наступного дня сам прийшов у редакцію, обкашляв усіх, водночас обурюючись інформацією про

Foto duhovnyfront.com.ua.

Виявилось, священнослужитель чудово знає, що COVID-19 передається через кашель. Чому ж тоді вище духовенство Московського патріархату так довго ігнорувало цей факт і значна його частина заразилась?

нібито хворобу, бо, за його словами, це брехня. Чи інфікований насправді архімандрит Микита коронавірусом — невідомо.

Звісно, нерви зараз у всіх не на місці, в тому числі й у священиків. Але щоб панотець, та ще й секретар єпархії, отак «спілкувався» з пресою...

Україну очікує неврожай, а також підвищення цін на хліб і картоплю

**Невтішний прогноз
на 2020-й дав член
Економічного
дискусійного клубу
Олег Пензин**

«Уже сьогодні є чітке розуміння того, що через погодні умови цей рік буде неврожайним. Літо прогнозується спекотним і посушливим. За по-передніми оцінками, врожай зернових буде на 18% нижчим, ніж минулого року, приблизно 60 млн тонн. Хліб подорожчає у зв'язку з підвищеннем цін на зерно», — наголосив Олег Пензин у коментарі інтернет-виданню Obozrevatel.com.

Водночас на врожай овочів, а особливо картоплі, за його словами, вплинув карантин через поширення коронавірусу.

«Ми не посадили овочі борщового набору. 98%

Foto obozrevatel.com.

А, може, дощі в останні дні таки врятують ситуацію і Україна зазеленіє?

картоплі у нас в країні виробляють самі українці. Але якщо сільські жителі посадили городи, то містяни не змогли дістатися до своїх дачних ділянок через карантин і відсутність транспорту. Тому цього року картоплі буде менше, і ціна на неї зро-

сте», — заявив економіст. На його думку, у 2020-му вартість продуктів збільшиться на 10-15%. Але водночас він зазначив, що поки що попередні оцінки, адже станом на 2 травня весняно-польові роботи ще не були закінчені.

У Рівному злодії зірвали на міській клумбі 130 тюльпанів. На продаж...

**Правоохоронцям про
зловмисників повідомив
очевидець**

В обласному центрі поліція впіймала на гарячому двох чоловіків, які завзято рвали тюльпани на майдані Незалежності в середмісті. «Працювали» злодюжки о шості ранку. Патрульні вони заявили, що квіти їм потрібні для продажу. Цікаво, що буквально перед тим одного з цих чоловіків правоохоронці уже ловили за та-кою ганебною справою.

Подібного масового знищення квітів на клумбах у Рівному не пригадують. Один тюльпан обійшовся місту у 13,5 гривні. А знищили їх за останні дні вже понад тисячу! Карантин так на людей вплинув, чи що.

Фото antikor.com.ua.

Ото тепер закупітесь: разом із Юлією Тимошенко грошам радіє і французький бренд «Луї Віттон», продукцію якого вона полюбляє.

Леді Ю побагатшала одразу на 150 мільйонів

Лідерка ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко задекларувала 148,3 мільйона гривень

Де взяла? Це ж найцікавіше. Ось як у декларації пояснено походження грошей: «Компенсація шкоди, заподіяної політичними репресіями 2011–2014 років, яка отримана в США на стадії досудового врегулювання». Кошти надійшли від компанії Reid, Collins, Tsai LLP. Що це за досудові «розборки» із ким — інформації нема, і Тимошенко не зізнається. Відомо тільки, що від цієї ж компанії у минулому році 57 мільйонів отримав соратник Юлії Володимирівна Сергій Власенко. Експерти ж звертають увагу на те, що моральну шкоду за політичні переслідування може виплачувати лише держава і то тільки після рішення судів.

Словом, усе дуже туманно. З іншого боку, якщо Олегу Ляшку постійно щастить вигравати гроші в лотерею, то чим члени партії «Батьківщина» гірші? Може, справді, хтось покаявся і заплатив Леді Ю. Принаймні, тепер Юлія Тимошенко може відкрито купити собі автомобіль та будинок, адже до цього часу вона орендувала житло у сестри і не мала власного авто. Тим паче, як підрахувало видання «Слово і Діло», за кожен із 932 днів в у'язниці Юлія Володимирівна отримала 159 168,9 гривні компенсації.

У світі під час карантину різко впав попит на нацюзорники

Чи то не доексу, чи то не за горами бебі-бум!

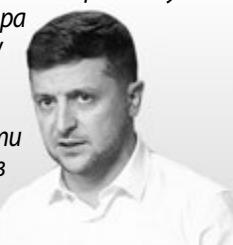
Скорі дізнаємось відповідь на це пікантне питання. Тим часом у компанії «Durex», яка виробляє презервативи, вважають, що люди таки стали менше займатися сексом. Причина — впровадженням урядами карантину з з'язку з пандемією коронавірусу. Продаж презервативів падає з березня, оскільки у людей стало менше можливостей проявляти сексуальну активність і знайомитися з новими партнерами. Сексу поменшало і в пар, що проживають разом. Тенденції спостерігаються всюди, де ввели карантин.

Люди тепер надають перевагу купівлі антисептиків і масок, зітхають виробники презервативів.

● ПРЯМА МОВА

**Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України,
пояснив, якої біди нам вдалось уникнути завдяки
карантину:**

Подивіться на країни, де або не запроваджували карантинні заходи, або зробили їх м'якими. Результат — тисячі смертей та десятки тисячих, хто захворів... Згідно з дослідженнями, повне скасування карантину матиме шокуючі наслідки. Якщо завтра ми повернемося до звичного ритму життя, це буде плюс 120 тисяч смертей до кінця року. Саме тому пом'якшення обмежень не може бути передчасним... Якби не карантин, в Україні могло бути не 12 тисяч заражень, а 200 тисяч.

● СПРАВЕДЛИВІСТЬ ВОСТОРЖЕСТВУЄ?

Андрей Шептицький усіма способами підтримував скаутську організацію «Пласт», від якої отримав найвищу нагороду — титул Добродія Пласти. Митрополит, зокрема, оплачував поїздки в Карпати для православної пластової молоді з Волині.

Написав «Папі Гітлера», що німецький режим — «відверто диявольський»

Знайшли документ, який допоможе визнанню Андрея Шептицького праведником світу. Якраз напередодні коронавірусного карантину Ватикан відкрив архіви Пія XII — Папи Римського з 1939 по 1958 рік, тобто під час Другої світової війни та Голокосту

Василь РОГУЦЬКИЙ

Німецькі дослідникискористалися цією можливістю і знайшли в архівах лист митрополита Української Греко-католицької церкви Андрея Шептицького від серпня 1942 року з характеристикою німецького режиму як «відверто диявольського». Такі слова в умовах нацистської окупації були тяжким злочином і наражали митрополита на смертельну небезпеку.

У листі до Папи Андрей Шептицький повідомляв Ватикан про жахливі злочини нацистів, зокрема винищення сотень тисяч євреїв.

Цікаво, що співробітник Ватикану Анджело Дел'Аква відкинув свідчення українського митрополита через те, що, мовляв, «східняки» — йшлося про митрополита Шептицького — «реальному не є зразком чесності».

**Андрей Шептицький
та його брат-чернець
Климентій, який уже
визнаний праведником,
переховували
понад сотню євреїв
у монастирях.**

Зазначимо, що Папу Пія XII інколи називають «Папою Гітлера», бо він «збаналізував Голокост, незважаючи на те, що достовірно знов його справжні масштаби».

Андрей Шептицький та його брат-чернець Климентій, який уже визнаний праведником, переховували понад сотню євреїв у монастирях. Однак до цього часу митрополита Андрея відмовлялись визнавати праведником на тій підставі, що він нібито був колаборантом, бо надав капеланів для дивізії «Галичина». **Новий документ показує справжнє ставлення митрополита до нацистів і його відвагу називати речі своїми іменами.**

● ПРЯМА МОВА

Лариса ВОЛОШИНА, журналіст, про послаблення карантину після 11 травня:

«11 травня в країні буде дозволено все те, що до цього заборонялося. В сенсі погуляти, зробити манікюр та попити пива на терасі кафе (на винос). Дозволяється робота перукарень, адвокатів, стоматологів та надавачів інших побутових послуг, а також продавців непродовольчих товарів.

У чому ж полягатиме карантин, спітаєте ви? В обмеженні пересування як між містами, так і громадським транспортом, у закритих на вход, а головне на вихід, кордонах і в забороні на масові зібрання. Схоже, що молодій зелений команда таки вдастися побудувати в Україні Радянський Союз із людським обличчям.

● ОТАКОЇ!

Хто з українців отримує найвищу пенсію

У колишніх суддів вона становить майже 50 000 гривень, водночас більшість інших пенсіонерів отримує трохи більше 3 тисяч. Відповідну інформацію надали в Пенсійному фонду України

Світлана ПАЛИВОДА

«**C**таном на 1 квітня загальна чисельність пенсіонерів в Україні становила 11 мільйонів 268 тисяч осіб, а середній розмір пенсійної виплати — 3 170,14 грн», — повідомляється на сайті відомства. За даними ПФУ, виплати отримували:

- пенсії за віком — 8,5 млн осіб, середня пенсія — 3 166,53 грн;
- у зв'язку з інвалідністю — 1,4 млн осіб, середня пенсія — 2 499,74 грн;
- у зв'язку із втратою годувальника — 538 тисяч осіб, середня пенсія — 2 753,18 грн;
- за вислугу років — 219 тисяч осіб, середня пенсія — 2 882,06 грн;
- соціальні пенсії — 76 тисяч осіб, середня пенсія — 1 655,77 грн;
- довічне грошове утримання суддів — 3 380 осіб, середня пенсія — 49 844,23 грн.

Крім того, пенсії військовослужбовців отримували 553 188 осіб, середня пенсія — 5 378,17 грн.

Зазначимо, що в Україні на одного офіційно працюющего (а тільки вони поповнюють Пенсійний фонд, сплачуючи єдиний соціальний внесок) припадає один пенсіонер.

● ОТ ХАЛЕПА!

Поліція ловила тигра зі зброєю й гелікоптером. Виявилось, це скульптура

У британському графстві Кент озброєні поліцейські за підтримки гвинтокрила вирушили на пошуки хижака, який нібито втік із зоопарку й був у місцевому лісі

Василь КІТ

Tигра зрештою знайшли, але з'ясувалося, що він не справжній. Правоохоронців, що прибули в невелике селище Андеррівер, зустріла 85-річна Джульєт Сімпсон — авторка скульптури тварини.

«Я відвелла їх до звіра, вони сильно сміялися й зробили багато фотографій», — розповідає пані Сімпсон. Поліцейських сюди направив якийсь переліканий чолов'яга, заявивши по телефону, що бачив у лісі тварину.

Майже за Степаном Руданським, пригадуєте: «Чого, синку, так зблів? Що з тобою сталося?» — «Ах, за мною через став аж сто вовків гнались!..»

● ФАКТ

Потік води і мулу вбив велосипедиста

5 травня на Вінниччині пройшли потужні зливи, які наробили біди. Так, у селі Круподеринці великий потік води і мулу змів з дороги місцевого жителя, який їхав на велосипеді. Прибувши на місце події, рятувальники вже нічим не могли зарадити — вони знайшли чоловіка в мулі на узбіччі.

● ДОБРА СПРАВА

Для підтримки лікарів та вразливих верств населення Петро Порошенко витратив понад 100 мільйонів гривень.

В Україну прибула друга партія медичних костюмів від Порошенка

«Лікарі потребують нашого захисту. Ми це робимо поки що без будь-якої допомоги держави»

Василіна СМЕТАНА

Літак із другою партією — а це 42,5 тисячі захисних костюмів для лікарів, закуплених Фондом Порошенка та компанією «Рошен» — приземлився дніми у Борисполі. Він привіз такий необхідний вантаж із Південної Кореї. Загалом із цієї країни вже доставлено 85 тисяч таких комплектів. Зараз ці важливі речі безкоштовно розвозять у лікарні по всій Україні. Незабаром очікується третій гуманітарний рейс із Південної Кореї.

«Лікарі потребують нашого захисту. Ми це робимо, на жаль, поки що без будь-якої допомоги держави. Але не «тягнемо ковду» на себе.

«Європейська Солідарність» вимагає від парламенту ухвалити законопроєкти № 3376 про страхування медпрацівників та № 3380 про запровадження масового тестування — насамперед для всіх співробітників медзакладів та пацієнтів.

Ми готові взаємодіяти з усіма зацікавленими особами: державою, урядом, громадськими та політичними організаціями, меценатами для того, щоб зупинити розповсюдження цієї пандемії і захистити лікарів», — наголосив лідер партії «Європейська Солідарність», п'ятий Президент Петро Порошенко.

Його політична сила також вимагає від парламенту ухвалити законопроєкти № 3376 про страхування медпрацівників та № 3380 про запровадження масового тестування — насамперед для всіх співробітників медзакладів та пацієнтів.

● ПОЛІТИКА

Як на шостому році російської агресії Зеленський може запитувати, хто винен?

2 травня 2014-го в Одесі під час протистояння російської агентури та місцевої п'ятої колони з українськими патріотами загинуло 48 осіб. Більшість — під час пожежі у Будинку профспілок, де забарикадувалися прихильники Москви. У той трагічний день спроба створення «Одеської народної республіки» остаточно провалилась

Дарія КЛИЧ

Узв'язку з роковинами цих подій Президент Зеленський виступив із зверненням, у якому, зокрема, заявив: «Сьогодні в нашому суспільстві є низка болючих запитань, які потребують чесних відповідей. «Хто винен у трагедії 2 травня 2014 року?» — одне з них».

Такі його слова викликали обурення у значній частині українців. «За трагічними подіями в Одесі, так само як і за анексією Криму та війною на Донбасі, стоїть

Неймовірно, але факт: багато наших співвітчизників, у тому числі і Президент Зеленський, й досі не можуть усвідомити, що війну в Україну принесла Росія.

стояв за подіями в Одесі. Так це всі знають. Росія стояла за анексією Криму, війною на Донбасі, спробою захопити Одесу,

те, хто винен у трагедії 2 травня, то незабаром у нього можуть виникнути сумніви в тому, хто вбив Небесну сотню та розпочав війну на Донбасі».

Євген ДИКІЙ,
учений, доброволець
російсько-української
війни:

«2 травня 2014-го здо-
хла ненародженою путінська «Ново-
росія», і фронт українсько-російської
війни зменшився до Криму та Донбасу.
Тому саме цей день слід вважати днем чи
не найбільшої нашої Перемоги у тому бу-
ремному році, коли на кону стояло саме
існування України на карті світу».

ТИМ ЧАСОМ

● Народні депутати від партії «Слу-
га народу» Олексій Леонов та Артем
Дмитрук поклали квіти до будівлі Бу-
динку профспілок в Одесі, де 2 травня
2014 року загинула група зрадників
України під час протистояння з про-
українськими активістами. Там, зокрема,
задихнувся Геннадій Кушнарьов, який
був серед ватажків антиайдану Одеси
та одним з організаторів нападу на украї-
нську демонстрацію на вулиці Грецькій
того дня.

● Одного з фігурантів «справи
2 травня» — російського бойовика
Євгена Мефьодова, обвинуваченого
в зазіханні на територіальну цілісність
України, — видали Росії в рамках обміну
утримуваними.

КОМЕНТАРИ

Олег СЕНЦОВ,
колишній бранець
Кремля:

«Якщо главі держави потрібно роз'яснювати про

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: **60307**

Реєстраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: ТзОВ «Волинська обласна друкарня»,

м. Луцьк, просп. Волі, 27,

Тел. (032) 71-03-01, сайт www.druk.volyn.ua

Замовлення №350

ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14,

тел. (044) 581-68-15. Замовлення №77182

Загальний тираж 13400

● ОСОБИСТІСТЬ

Петро Григоренко — бойовий генерал, який не міг піти проти совіті.

Завдяки Петру Григоренку світ значно більше дізнався про репресії в Союзі та дисидентський рух. Фото із президентом США Джиммі Картером.

Як радянський генерал у 54 роки пішов проти СРСР

Закінчення. Початок на с. 1

Василь УЛІЦЬКИЙ

Спочатку Петро Григоренко хотів просто повернути Комуністичну партію до «справжнього ленінізму», а під кінець життя фактично став українським націоналістом, одним із найвідоміших у світі правозахисників і справжнім героем не тільки українського, а й кримськотатарського народу.

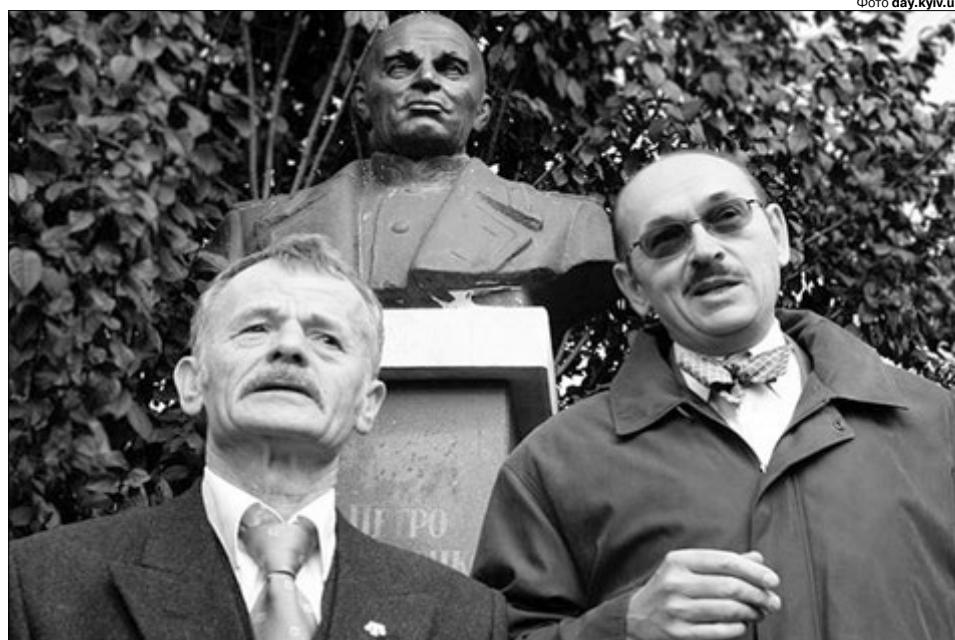
«Такі люди, як Петро Григоренко, рятували честь нації, хоч він і був сином свого часу, але пережив колосальну духовну еволюцію. І жив по совіті — в цьому і полягає його заповіт нам», — писав історик Ігор Сюндюков.

Ось кілька фактів із життя цієї непересічної людини.

● **Петро Григоренко народився у 1907 році в селі Борисівка неподалік Бердянська у Запорізькій області.** Був тут першим комсомольцем. Рідне село тяжко пережило голод 33-го, але цього жахіття він не бачив, бо ще юнаком поїхав навчатись у Юзівку (Донецьк). Борисівка відома тим, що у 1930 році там підняли бунт жінки — повстали проти грабунку людей, у яких забирали хліб. Десятки їх своїми тілами перекрили всі в'їзди у двори, вони стояли пліч-о-пліч і нікого не пропускали. Повстання протрималось три тижні. Зараз у центрі села стоїть пам'ятник цим жінкам.

● **Петро Григоренко зробив блискучу військову і партійну кар'єру.** Пройшов командиром дивізії Другу світову, отримав багато нагород, мав два поранення. Після війни викладав у Московській вищій військовій академії ім. Фрунзе. Був одним із перших кібернетиків у Радянському Союзі — організував кафедру кібернетики у військовій академії.

● **У 1963 році створив Спілку боротьби за відродження ленінізму.** У 1964-му

Мустафа Джемілев (зліва) та син Петра Григоренка Андрій біля пам'ятника славетному генералу у Сімферополі у 2007 році. Зараз окупанти заборонили Джемілеву в'їзд до Криму — як колись генералу Григоренку закрили дорогу на батьківщину.

був позбавлений звання, нагород та пенсії. У 1964 — 1965 і 1969 — 1974 роках зазнавав переслідувань, перебував на примусовому психіатричному лікуванні, неодноразово був заарештований, позбавлений роботи. Працював вантажником у магазині.

● **Петра Григоренка глибоко шанує кримськотатарський народ, за права якого він послідовно боровся, зокрема за можливість повернутись на свою рідну землю у Крим.** КПРС та КДБ не могли пропочити Григоренку такого заклику до кримських татар: «Годі звертатися до ЦК КПРС та уряду СРСР з проханнями про справедливість — вони є основними винуватцями злочинів проти вашого народу. Треба вдаватись

до рішучих дій, бо те, що належить по праву, не просять, а вимагають». Петро Григорович звертався до президента Рейгана з проханням врятувати Мустафу Джемілєва з тюрми.

● **У період «празької весни» написав листа Олександрові Дубчеку** (перший секретар Чехословацької компартії, який підтримував ліберальні зміни, що йшли відріз із політикою СРСР) з порадами щодо можливої оборони країни у випадку радянської інтервенції і передав його в чехословацьке посольство в Москві.

● **14 листопада 1968 року став організатором жалобного мітингу на похороні захисника прав репресованих народів письменника Олексія Костеріна.** Це була

одна з перших опозиційних маніфестацій у Москві.

● **У травні 1976 року став членом-засновником Московської Гельсінської групи за дотримання прав людини.** Через свого близького товариша Миколу Руденка сприяв утворенню 9 листопада 1976-го в Києві Української Гельсінської групи.

● **У листопаді 1977 року його спровадили в США нібито на операцію, а потім позбавили громадянства і заборонили повернутися в СРСР.** Дізнавшись про це, Григоренко дав у Нью-Йорку прес-конференцію, де сказав, що це — найсумніший день у його житті: «Мене позбавили права померти на Батьківщині».

Дисидентом став також син Петра Григоровича Андрій, який зараз живе в США.

● **За дорученням Світового конгресу українців, Литовського, Латиського, Білоруського світових конгресів Григоренко подав в ООН Акт про деколонізацію СРСР.** «Ця імперія є загрозою для всього світу. Тому боротьба за її деколонізацію не може бути справою однієї нації. Це завдання всього світу», — писав він.

“

— Такі люди, як Петро Григоренко, рятували честь нації, хоч він і був сином свого часу, але пережив колосальну духовну еволюцію. І жив по совіті — в цьому і полягає його заповіт нам, — писав історик Ігор Сюндюков.

● **Лікар-психіатр Семен Глузман підготував заочну судово-медичну експертизу у справі Петра Григоренка, якою визнав його психічно здоровим, всупереч офіційній точці зору в СРСР.** За це Семена Глузмана засудили на 7 років концтаборів.

На прохання Григоренка його перевірили американські психіатри і визнали абсолютно здоровим.

● **Петро Григоренко особисто знав Брежнєва, давав йому нищівну характеристику: оточує себе «любимчиками», нещирій, має кар'єристські нахили.** У спогадах критикував також маршала Георгія Жукова — за великі втрати на війні, грубість, розстріли офіцерів, приховання історичної правди. У заочній битві за неї два генерали «зійшлися» і після смерті: у Харкові місцева влада відмовилася перейменовувати вулицю Жукова на вулицю Григоренка в рамках декомунізації.

● **«З підпілля вийшли щури, які захопили владу над людьми.** Вони добилися вигнання мене з Батьківщини. Але майбутнього є щурів нема. Ми повернемося на Батьківщину і побачимо наш визволений з щурячого нашестя народ», — писав він у своїй книзі спогадів «В підпіллі можна зустріти тільки щури», що вийшла французькою, англійською, українською та російською мовами.

● **Помер Петро Григоренко у Нью-Йорку 21 лютого 1987 року, не доживши до Незалежності 4 роки.** Похований на українському цвинтарі в Баунд-Бруку під Нью-Йорком.

За матеріалами сайтів radiosvoboda.org, na-skryzhalyah.blogspot.com, livejournal.com, day.kyiv.ua, uk.wikipedia.org.

● УРОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗАРОБІТЧАНСТВА

Закінчиться карантин, відкриються кордони і ... «Гудбай, Україно!»

Чи потрібні ми своїй Батьківщині?

...Сумлінно посидівши вдома протягом карантину від 15 березня серед найрідніших людей, багато хто зробив «відкриття»: за будь-яких умов і стосунків ми будемо рідними все життя і на будь-яких відстанях!

... «І чим більші відстані, тим ми рідніші, — іронізує знайома, пlesкаючи по плечі чоловіка-далекобійника. — Чого ти зараз не в Польщі чи Франції? Я б посилала тобі милі смайліки, як нудьгу без тебе, як переживаю, а ти розказував би мені... щось... А то сваримося щодня!»

Анастасія ПЕЦЕНЮК,
дослідниця європейського
заробітчанства

— **Н**е щодня, а по кілька разів на день! — уточнює чоловік. — А що ж буде, як переїдемо жити до Польщі?

— О, то буде зовсім інша історія, — піднімає вказівний палець дружина.

Зараз вони ще чекають закінчення навчального року у дітей, відкриття кордонів, і ... ВСЕ. Їхнього рішення ніщо не змінить. Ім вігідний цей переїзд з усіх точок зору, а враховуючи карту поляка — тим більше: безоплатне навчання у вищі, матеріальна допомога на кожного члена сім'ї протягом 9 місяців, пільги при оплаті проїзду і лікування — аж до безоплатного відвідування державних музеїв — такий список заохочувальних заходів для

них як для етнічних поляків: довідки місцевих архівів підтверджують польське коріння і дружини,

натна квартира стала вершиною їхніх досягнень. Кращих перспектив ні для дітей і їх навчання, ні для своєї кар'єри не бачать. Натомість у Польщі у чоловіка в кілька разів вища, ніж в Україні, заробітна плата, діти мають перспективу безоплатного навчання у вищі.

До речі, за даними Генконсула України в Польщі, з 2018-го нашим громадянам видано більше мільйона карт. Втім, цього року карту поляка можуть отримувати не лише поляки, осілі на теренах колишнього

Карта поляка — це безоплатне навчання у вищі, матеріальна допомога на кожного члена сім'ї протягом 9 місяців, пільги при оплаті проїзду і лікування.

і чоловіка. Могли вони отримати карту і як активісти місцевого творчества польської культури, але вибрали архівні документи. Тим більше, що мають у планах знайти через польські архіви далеких родичів — правнуکів своїх предків. І тоді переїзд набирає смислу як возз'єднання родини.

З якими відчуттями їдуть з України? Ім жаль, що матеріальна криза тривала в сім'ї 10 років, і двокім-

СРСР, а й у всіх країнах світу, а це приблизно 20 млн вихідців із Польщі, які в різні роки покинули свої домівки і подалися на заробітки, на навчання — і залишилися освоювати чужі краї. У зв'язку зі зростанням кількості осіб, які повернулися додому, більше як удвічі збільшується квота на виплату матеріальної підтримки (до 55 млн злотих).

Наша держава теж веде процес світового об'єднання україн-

Портрет українського емігранта

Фото 24tv.ua.

Ще один сумний доказ: виїжджають найактивніші.

ців: голова Всеесвітнього конгресу українців озвучує ідею повернення діаспори на отчу землю, в уряді обговорюють питання про сплату податків «закордонними українцями».

Отож, сумлінно посидівши вдо-

ма на карантині чи виконуючи свої обов'язки в масках і рукавичках, маємо «національне відкриття»: державі потрібні (вигідні!) заможні українці, громадянам потрібна заможна Україна! Навчи нас, боже, мудрості, здійсни це!

● НАВКОЛО СВІТУ

У Швеції фермер, щоб зберегти бізнес, відкрив ресторан прямо на полі

Тамтешня пара придумала оригінальний спосіб потішити гурманів, при цьому дотримуючись найсуворіших правил соціального дистанціювання в умовах карантину

Лія ЛІС

Неподалік від містечка Рансетер подружжя відкрило у полі ресторан для одного відвідувача. Цей «заклад» (столик зі стільчиком) буде працювати з 10 травня до 31 серпня, і єдине місце в ньому вже заброньовано охочими на багато днів наперед. «Стіл для одного» пропонує меню із трьох місцевих страв. Гості зможуть заплатити за трапезу ту суму,

Фото agronews.ua.
В українському варіанті такого ресторану точно б доставили кілька стільчиків.

яку вважатимуть за потрібне.

Щоб персонал, тобто в цьому випадку господарі ресторану, зали-

шався на безпечній відстані, найдки доставлятимуть до відвідувача... у кошику на мотузочці!

У Таджикистані заборонили російські прізвища

За новими поправками до відповідного закону у країні свідоцтв про народження з чужоземними закінченнями у прізвищах віднині не буде

Петро МАКАРУК

Документи про народження в Таджикистані видаватимуться з виключенням суфіксів, характерних для російської мови: -вич, -ов, -ев, -ева, -овна. Виняток робиться для представників

національних меншин. Натомість відтепер у країні будуть використовуватися традиційні таджицькі закінчення, такі як -зод, -зода, -он, -йон, -духт, -пу та -фар.

Зазначається, що нововведення жодним чином не стосуватимуться тих, хто вже отримав свідоцтва про народження з російськими суфіксами. З такими самими прізвищами вони зможуть одержати і паспорти в майбутньому.

Що ж, кожна держава, яка колись входила до складу СРСР, по-своєму «відповідає» від «російського міра».

● СПРОБУЙТЕ Й ВІ

Тренуватись можна й лежачи на дивані

Від багатьох нині доводиться чути нарікання, що в час карантину не вдається підтримувати належну форму, адже вдома нема умов для занять фізкультурою. Та, як кажуть, було б у вас бажання...

Оксана КРАВЧЕНКО

БЕРІТЬ ПРИКЛАД ІЗ СЕНФОРДА БЕННЕТА

Цей наполегливий чоловік довів, що навіть не встаючи з ліжка й не витрачуючи грошей на тренерів і абонементи у спортклуб, можна виглядати підтягнутим, струнким і бадьюром. Народився Беннет у 1841 році, працював бухгалтером, потім скарбником. Загалом, був як усі. До п'ятдесяти років виглядав, як і більшість його однолітків – лисина, зморшки на обличчі, ослаблена мускулатура і в'ялі м'язи. Картина доповнювали хронічний розлад травлення, яким бідолаха страждав протягом тридцяти років, і ревматизм.

І тут відбувається щось незвичайне. Чоловік бере себе в руки: його байдуже, майже приречене ставлення до себе, до свого організму кардинально змінюється. Шляхом проб і помилок він сам розробляє систему фізичних вправ для тіла і (що особливо дивно) для обличчя.

У 1907 році Беннет видає першу книгу, в якій розповідає, як можна тренуватися, лежачи в ліжку. Ось деякі з цих вправ:

- Лягти на лівий бік, захопити праву руку між лікtem і плечем лівою долонею, відтягувати її, створюючи опір. Тримати напругу 5–20 секунд, потім розслабитися. Для початку достатньо п'яти повторень для кожної руки. Поступово збільшувати їхню кількість до 25.

- Лягти обличчям догори, розкинувши руки. Зігнути ноги в колінах так, щоб утворився прямий кут. Повільно опустити обидві ноги вправо, торкнувшись ліжка, затриматися на рахунок п'ять, повернувшись в початкове положення. Повторити п'ять разів у кожен бік. Ця вправа тренує м'язи живота, добре розтягає м'язи спини.

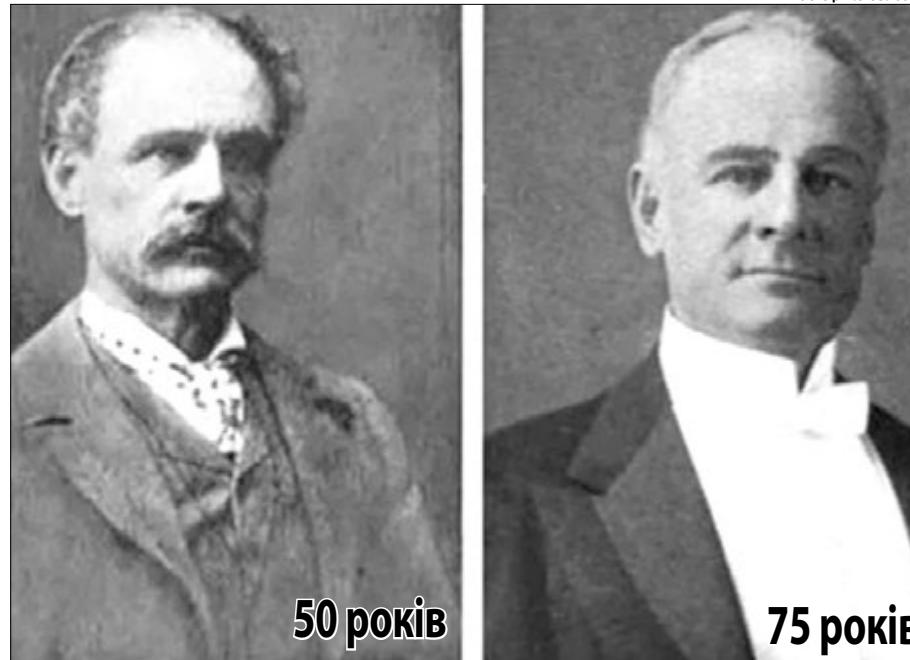
- Лежачи, зігніть одну ногу в коліні, повільно притягніть її до грудей, фіксуючи двома руками. Повторити те ж саме іншою ногою. Можна виконувати вправу двома ногами одночасно, вона допоможе змінити м'язи уздовж хребта, позбутися болю в попереку.

- Кобра. Треба перевернутися на житі, зігнути руки в ліктях, покласти долоні на рівень плюч. Поступово розпрямляти руки, піднімаючи верхню частину тіла до появи напруги в попереку. Затриматися на 5–10 секунд, повторити десять разів.

- Лягти прямо, ноги витягнуті, руки закинуті за голову. Піднімати ліву ногу, одночасно простягаючи до неї праву руку. Повторити по 10 разів почергово. Ця вправа зміцнює прес і розігриває м'язи ніг.

- Зігнути ноги в колінах, поставити їх трохи ширше плюч. Піднімати таз, намагаючись зробити так, щоб тіло прогнулося і спиралося тільки на лопатки. Затриматися у такому положенні на 5–10 секунд.

- Лягти на лівий бік, підперти рукою голову. Повільно піднімати й опускати праву ногу. Щоб ускладнити завдання, можна комбінувати кілька енергійних

Методика Сенфорда Беннета, який зумів обдурити старість, перевірена досвідом.

рухів і один плавний. Повторити 10–20 разів і перевернутися на інший бік.

- Берізка. Відома гімнастична вправа зміцнює спину і прес. Повторювати її 5–10 разів.

ЗНИКЛО І КРУГЛЕНЬКЕ ЧЕРЕВЦЕ, ІЗМОРШКИ НА ОБЛИЧЧІ

Яким би дивним це не здавалося, вправи «для лінівих» допомогли Сенфорду нарости мускулатуру і помолодшати. У віці 72 років він став виглядати кра-

на і піднімаємо верх тіла. 10–15 разів у будь-якому темпі.

- Підйоми стегон з положення на боці. Лягти на бік, скласти ноги разом, упертися в ліжко лікtem і колінами. Відривати стегна від ліжка. Щоб ускладнити вправу, потрібно перенести акцент із колін на стопи. Зробити 10 разів.

- Лягти на спину, ноги злегка зігнуті в колінах. Піднімати плечі і відривати лопатки від ліжка, одночасно, імітуючи удар у повітря, чергувати руки. Зробити 10–30 разів.

- Планка. Перевернутися на живіт. Піднімати тіло в пряму лінію над ліжком, віпираючись на ступні і лікти. Протриматися 30 секунд.

- Масаж. Напружте м'язи живота, покладіть зверху на нього долоні, щільно натисніть і, працюючи руками, рухайте жирові відкладення назад і вперед.

Потім слід здійснювати швидкі удари по животу кулаками, напруженими і розслабляючи під ними м'язи преса.

Все це може видатися перебільшеннем, тому для підтвердження Сенфорд Беннет демонстрував свої старі фотографії, щоб читачі його книг мали змогу пересвідчитися, наскільки ефективно змінюють регулярні тренування фігуру і зовнішність. Після того, як виконання вправ стало системою, усталеною нормою життя, у чоловіка зникло круглене че-ревце, він помолодшав.

До речі, Сенфорд лаяв не тільки ліки, а й косметику. На його думку, жоден крем не може забезпечити довготривалий ефект, урятувати від зморшок. Повернути шкірі обличчя пружність Беннет теж зумів за допомогою комплексу вправ. Його досвід і сьогодні активно використовують. Одне слово, головне у прагненні виглядати і почуватися добре – поставити перед собою мету і не лінуватися.

● Є ТАКА ДУМКА

Коли закінчиться епідемія коронавірусу?

Цікавий прогноз оприлюднили вчені Сінгапурського університету технологій та дизайну і лабораторії Data-Driven Development Lab під керівництвом професора Цзяньсью Луо

Вони провели аналіз усієї інформації про поширення коронавірусу у 87 країнах, спробували врахувати всі можливі фактори і створили математичну модель завершення пандемії. Для розрахунку прогнозів використовувалася так звана SIR-модель, у якій враховується кількість сприйнятливих, інфікованих і вже вилікуваних громадян у певні моменти часу, а також активність контактів між людьми.

Якщо вірити одержаним даним, то в Україні епідемія із ймовірністю 99% повинна вщухнути 27 травня, а повністю буде ліквідована 6 липня.

За розрахунками вчених, у всьому світі пандемія повинна вщухнути 15 червня, а повністю буде ліквідована лише 26 листопада.

Однак, деякі китайські дослідники стверджують, що розпощатися з новим коронавірусом, який викликав пандемію, не вдається. Припускають, що він щороку буде поверматися хвилями, як грип.

Малоїмовірно, що SARS-CoV-2 зникне так само, як його попередник SARS сімнадцять років тому, оскільки COVID-19 заражає багатьох людей, не викликаючи явних ознак недуги. Ця

Якщо вірити одержаним даним, то в Україні епідемія із ймовірністю 99% повинна вщухнути 27 травня, а повністю буде ліквідована 6 липня.

група так званих безсимптомних носіїв ускладнює повне обмеження поширення хвороби, оскільки вони можуть передавати вірус непоміченим. Про це заявили китайські вчені на брифінгу в Пекіні.

Серед провідних дослідників та урядів у всьому світі формується думка про те, що вірус навряд чи вдається знищити, незважаючи на дорогі карантинні режими, які привели до зупинки значної частини світової економіки. Наприклад, Ентоні Фаучі, директор Національного інституту алергії та інфекційних захворювань США, заявив минулого місяця, що коронавіруса COVID-19 може стати сезонним захворюванням.

Коронавірусна хвороба COVID-19 може стати сезонним захворюванням.

Велика сторінка для Пані

● ВАРТО ЗНАТИ

Перші сережки для донечки

Фото avatars.mds.yandex.net.

Молоді матусі поспішають придати їх на подарунок своїм крихіткам щоно ті зацікавляться «цяцьками» у чийось вухах. Але чи варто це робити? І які сережки купити дитині?

Однозначної відповіді щодо віку, у якому можна проколювати вуха дівчинці, ви не знайдете. Серед батьків поширені думка, що чим раніше, тим краще. Мовляв, малюки легше переносять цю процедуру, швидше забувають про біль. Медичні журнали рекомендують робити це дітям, яким

А в сплаві золота 585 проби, яке найчастіше купують мами для своїх крихіток, майже 50 відсотків мідних і нікелевих домішок. Тож вони можуть спричинити нагноєння ранки.

більше 3 років. До цього часу формується хрящова тканина та біологічно активні точки. Окрім цього, імунна система вже зміцніла, щоб протистояти можливому проникненню інфекції у кров.

Проколювати вуха дитині краще весною чи осені. Влітку є ризик інфікування ранки під час гри у пісочниці брудними руками, купання у водоймах, а взимку — травмування одягом, шапками. Головна умова безпечноного виконання процедури — стерильність. Проводити її слід у косметичному салоні чи закладі охорони здоров'я з допомогою «пістолета». Завдяки цьому пристрою сережки одягаються

● СЕКРЕТИ КРАСИ

Тримаємо себе у формі на карантині

Фахівці стверджують, що під час цього активність не має відрізнятися від звичайної. Відтак необхідно зайнятися дрібними хатніми справами і внести зміни у рацион харчування, який може бути доволі бюджетним

Вживайте сирі продукти. Зокрема овочі і фрукти. Вони швидше перетравлюються і процес схуднення йде інтенсивніше.

Бажання їсти виникає через нудьгу. І це становить загрозу фігури, бо нібито маленькі перекуси — бутерброди, печivo — осідають зайвими калоріями в організмі. Обмежте вживання некорисної їжі. Зробити це можна без особливих проблем — не купуйте її.

Намагайтесь їсти тоді, коли голодні. Цим пра-

Дві головні речі, які вартають грошою, — це хороше взуття і хороше ліжко.

● АБЕТКА ДОМОВЕДЕНИЯ

Як очистити від жиру плитку на кухні

Здебільшого для цього використовують засіб для миття посуду і тверді губки (корсткі або металеві щітки не підходять, бо ними можна пошкодити поверхню)

Та оскільки краплі жиру часто потрапляють не на сам кахель, а на шви між плиткою, одним тільки мийним розчином іноді не обійтися. Існує кілька рецептів для чищення плитки в домашніх умовах, застосування яких полегшить відтирання стін.

СПОСІБ 1. ХАРЧОВА СОДА

У половині літра води розвести 3 століві ложки харчової соди. За допомогою губки відмити з поверхні всі забруднення, але якщо сліди жиру залишилися на швах, на стару зупинку нанести трохи соди і потерті. Чистою ганчіркою пройтися по всій поверхні кахлю, видиляючи залишки соди.

СПОСІБ 2. ЛИМОН

Невеликою частинкою лимона протерти керамічну поверхню і залишити на кілька хвилин. Кислота розм'якшить жир, після чого без проблем можна видалити залишки бруду м'якою вологою ганчіркою.

СПОСІБ 3. СОДА І ОЦЕТ

Застирілі забруднення легко відходять під дією такої суміші. Для цього нанести на краплі жиру кашку з соди, а поверх неї розпилити оцет. Після реакції компонентів пріяти забруднення доволі просто, до того ж столовий оцет додасть керамічні поверхні бліск.

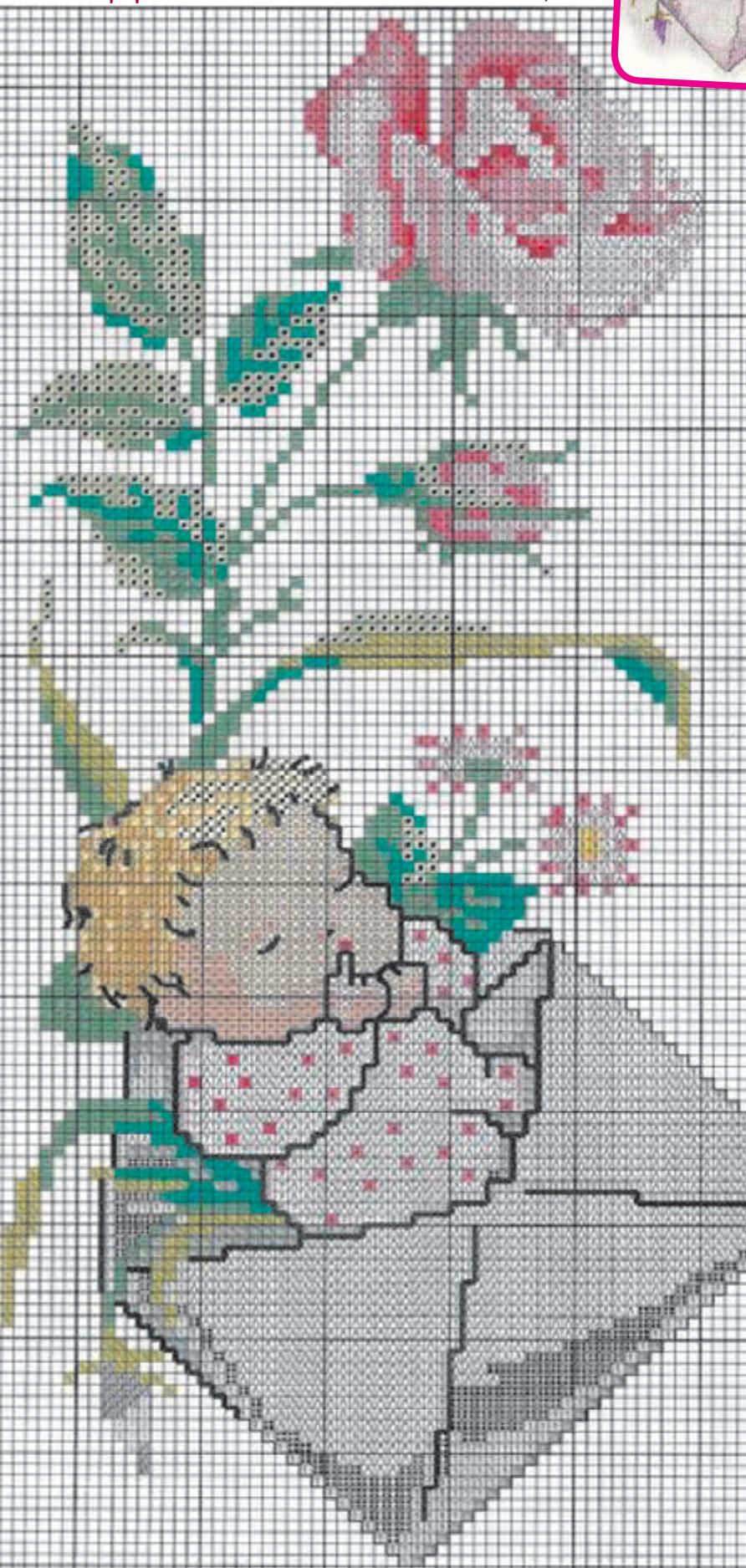
Кахель також добре очищається засобами побутової хімії для миття дзеркал і скла. Миють настінну плитку знизу вгору, а протирають зверху вниз. Особливу увагу потрібно приділяти плитці на підлозі, бо вона забруднюється частіше і стики швидко втрачають первісний колір. Дрібні частинки сміття потрібно видаляти за допомогою пилососа, і тільки потім приступати до вологого очищення підлогового покриття.

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Мое щастя, мое серце, моя доля, моя лада, моя леля — моя доня...»

Схема pinterest.it.

● САМА СОБІ ПСИХОЛОГ

«Будь обачною з чоловіком, який є єдиним сином у родині»

Фото lh3.googleusercontent.com.

Поради жінкам від професора Герлінга про те, як обирати собі пару, написані у 1930-х роках у Женеві, залишаються актуальними донині

Отже, не слід вступати в шлюб з чоловіком...

Який впевнений у тому, що все, що він робить, чудово.

Який не може пройти повз дзеркало, не помилувавшись собою.

Який має пристрасть до карт і до спиртного.

Який має звичку обгрізати собі нігті або постійно ходити з брудними.

Який відомий як чоловік досить нерозумний.

Який морально малоцінний, наприклад брехун.

Який жадібний і не має мети обдаровувати свою дружину, возити її в театр і на відпочинок, куди вона забажає.

Який має неврівноважену вдачу.

Який не може з 5 хвилин всидіти спокійно на місці.

Який має голос, що нагадує собачий гавкіт або звук розбитого скла, бо він свідчить про сварли-

вість та нетерпимість. Цей чоловік ні в якому разі не є добрым.

Не треба бути обачною з чоловіком, який є єдиним сином у родині. Таких народжують матері, що страждають інфантілізмом (коли жінка позбавлена повторної можливості мати дітей).

Який має неврівноважену вдачу.

Який не може з 5 хвилин всидіти спокійно на місці.

Який має голос, що нагадує собачий гавкіт або звук розбитого скла, бо він свідчить про сварли-

● КОСМЕТИКА З ГРЯДКИ

Відбілюємо обличчя ... зеленню

Здавна для цього застосовували сік петрушкі. Зокрема, з його допомогою можна позбутися веснянок та пігментних плям

Також косметологи рекомендують додавати цей диво-сік у живильні креми і тонізуючі засоби, найпростішим з яких є, звичайно ж, кубик льоду. Отож потрібно...

● Зелені петрушки пропустити через м'ясорубку і перетерти в ступці.

● З отриманої кашки відтиснути через марлю 100 мл соку.

● В окропі (150 мл) розчинити кухонну або морську сіль (1 ст. ложку).

● В охолоджену до кімнатної температури воду додати сік петрушкі, розлити по формах і поставити в морозилку.

Протицати обличчя кубиком льоду слід щоранку, завдяки цьому шкіра стане підтягнутою і матиме гарний вигляд. До того ж це чудовий засіб від веснянок.

Фото ptkatelp.com.

● СІМ «Я»

Що у нас із часом?

— Як ти даєш йому раду? Я кажу, щоб закінчував грatisя, бо треба їхати, а він такий лемент здійняв! — чоловік розповідав мені про перипетії з малим, який у час простою дитсадка знайомить тата з особливостями свого характеру.

— Ти міг б попередити його, що у нього 5 хвилин на завершення гри, тоді було би веселіше...

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Я ділилася з ним своїм винаходом, уже не пам'ятаю, чи прочитаним, чи знайденим методом проб і помилок, а сама вкотре дивувалася, який простий і ефективний цей метод. Здається, що те трирічне мале може тямити у часі! Але ось знову його гра у розпалі (на пів хати колони машин, які говорять поміж собою), а годинник показує час денного сну... Хоч-не-хоч кажу: «Ром, у тебе п'ять хвилин на завершення своїх справ». Ще мушу перепитати, чи почув, бо ж, бачу, що планів у нього на два дні. За певний час ми йдемо спати, дехто — з нездоволенням, але з фразою: «Хочу казку про Захарка і мавпу».

Думаю, суть цього методу у можливості налаштуватися. Хай не хочеться, але ж знаєш, що не минути, то якось впокорюєшся. Це ж ми з сином випробували й при перегляді мультфільмів. Він уже знає мою фразу: «За десять хвилин натискаєш на паузу». Щоб мати ще один козир, я завше перепитую його, чи згоден, бо

Наши діти, які цінують свою свободу не менш за дорослих, більш-менш доброзичливо сприймають пропозицію, що це вони самі вирішуватимуть, коли саме зможуть допомогти.

інакше, наголошую йому, й мультика нема сенсу вмикати. Через обумовлений проміжок часу Роман буде сердитися і казати, що хоче дивитися ще, але на мое нагадування про нашу угоду втихне. Щось там собі петрає про дотримання слова. (Певно, відмовлятися від своїх слів легко тільки політикам).

«Що у нас з часом?» — вряди-годи чує моя старшенька, яка вступає в підлітковий вік і вже частіше дозволяє собі висловлювати нездоволення якими словами чи вказівками батьків. «Іду, вже йду!» — її буркотіння для мене, як мед на душу, бо донедавна чому не згадувалася, як би то перетворити доччине «зараз зроблю» на дійсність. Сердилася, аж поки не вчитала в книзі «Як говорити, щоб діти слухали» пораду уточнювати, як оте «зараз» виразити в хвилинах чи, якщо дозволяє справа, в годинах. «Скажи-но мені, будь ласка, конкретніше, о якій порі ти приступиш?» — перепитую віднедавна. Наши діти, які цінують свою свободу не менш за дорослих, більш-менш доброзичливо сприймають пропозицію, що це вони самі вирішуватимуть, коли саме зможуть допомогти.

Певна річ, слова про поміч, послугу чи зауваження, що годилося б таки прибрати свої речі, перед озвушенням треба відділити від дратівливості. Це важливо! Ну а контролювати задане — то вже сам Бог вели. (Навіть начальникам радять задля дисципліни перевіряти, як дорослі підлеглі виконують їхні доручення). Пишу і розумію, що так гладенько, як у тексті, в житті ніколи не буде. Різні діти, різні дорослі; у кожного з нас багато стереотипів з дитинства, які ми часто й не вважаємо баластом... Якщо справді важлива ця тема, то допоможе думка: «Дозвілля моєї дитини не завжди є гаянням часу, як це мені здається».

Маєте свої міркування — діліться! Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13 «Цікава газета на вихідні».

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

I колодязні журавлі злітають...

Фото olhachorna.blogspot.com

Вони нагадували птахів, які полетіли у вирії і загубилися серед людських пересудів, недовіри... І не повернулись до своїх почуттів...

— Я буду чекати тебе! — гукнула на прощання. А серце тихо мовило: «Ця розлука назавжди»

Ольга ЧОРНА

• • • 3 рідка, приїжджаючи в село до тітки, Люба поспішала до старезного колодязя-журавля. Там Славко призначив її перше побачення. Там уперше пізнала смак цілунку. Там і прощається...

З колодязя перестали брати воду, і журавлик виглядав сумним. Здавалося, він втомився стояти на одній нозі й чекати, коли об цямриння стукне відро. А скільки всього він наслухався від сільських молодиць. Скільки закоханих призначали біля нього побачення. Тоді журавлик був щасливий...

— Злетіти б тобі, дерев'яний птаху, — мовила. — У дитинстві я вірила, що ти казковий. Бо не схожий на тих, які бачила на інших сільських криницях. А ще казали, що вода в тобі добра, наче медова... Я смакувала її й дивувалася: не солодка вона. Тоді була малим дівчиськом. Не розуміла...

— Р-р-ріп-р-р-ріп... — відповів.

— Любо! Ти?! — почула з дороги.

До неї поспішала колишня подруга Тетяна.

— Любо, Любко! Скільки ж років не бачилися? Наче вічність минула! Живеш на іншому кінці землі. Знаю-знаю, кому до журавлика бігаєш, коли навідуєшся в село. Славка не можеш забути. До речі, як там тітка Дарка? Чула, нездужає.

— Підупала. Мої мама з татом хотіли її до міста забрати хоча б на деякий час. Уперлася: не залишу господарку. А там пес, кілька курок і клаптик городу. А як Славко? Зустрічала його? Твій же Юрко зі Славкового села.

— Ти ж не знаєш... Нема Славка, помер, — тихо мовила Тетяна. — Вже три роки минуло.

— Як помер? Чому?

— Серце...

— Люська, суперниця моя... Не вберегла...

— Коли Славкові стало погано, нікого вдома не було. Двоє синів його в місті навчалися. А Люська роками на заробітках. Кажуть, там якогось залицяльника знайшла. Не часто до сім'ї навідувалася. Коли ж приїжджала, то пилила Славка, мовляв, нічого ти не вартий. Нормальних грошей заробити не можеш. Там, за кордоном, чоловіки зовсім інші... От і не витримало Славкове серце... А він хлопцям за батька й матір був. І прав, і готовував. І не сидів, склавши руки, — поле обробляв разом зі своїм двоюрідним братом.

— А де тепер Люська?

— За кордоном. Після похорону місяць вдома побула й назад гайнула. Добре, що хлопці діда з бабою мають.

— Шкода Славка.

«Ти мав душу...».

— Ти ж простила його, Любко?

— Простила...

— Любо, давай, поїдемо на Славкову могилу. Попрошу Юрка, щоб заїзд. Ходімо до мене.

Тетяна принесла з городу букет весняних квітів.

— Тримай, Любко. Це — для Славка.

...Люба дуже хотіла зустріти своє колишнє кохання, розповісти, як гарно і заможно живе. Хотіла, аби він відчув свою провину. І врешті повідати правду. А тепер не могла повірити, що Славка вже немає.

...Люська бігала за Славком ще зі школи. Подобався їй хлопець із сусіднього села — і край. А він «нерівно дихав» до міської «цяці» — так Люська Любю нарекла. І при кожній нагоді полоскала Любині кісточки.

— Любка святу із себе вдає, — мов

ни, — сказала Тетяна. — Ходімо, Юрку. На Любині очі набігли слози.

— Я була нині біля нашого журавлика. Тебе згадувала... А в мене гарна сім'я. Думала, якщо буде син, назву твоїм ім'ям. Не вийшло, бо маю дві доньки. А ще я хотіла тобі сказати... Я кохала тебе, Славку. І не зраджувала.

Під час нашої останньої зустрічі ти сказав, що в селі кепкують з тебе, мовляв, добре, що Любка позбулася нагуляної дитини, а то байстрюка годував би. Мені тоді було так боляче. Ти шмагав мене словами, не знаючи правди. Я б усе тобі розповіла... Якби ти знат, як боліві від наруги мое тіло й душа. Я поверталася додому увечері через парк. І раптом... цей незнайомець... Не вірила, що залишилась живою.

Через Люсьчині плітки я довго не приїжджаля в село. І тітка Дарка від людей очі ховала.

Ти одружився з Люською. І не став щасливим... А я перестала вірити людям. Довго оминалася чоловіків. Потім зустріла Олексія. Вийшла заміж. Пова жала свого чоловіка, а покохала його значно пізніше.

Я повинна була тебе давно забути. Але часто згадувала. Хотіла побачити. Ти ж так і не дізнатися моєї правди...

Уночі налетіла гроза. Бліскавиці краяли на кавалки небо. А вітер, здавалося, переверне світ.

— Не витримав бурі наш журавлик — зламався, — сказала вранці тітка. — Шкода, я звикла до нього.

— Він злетів!

— Що кажеш, Любцю?

— Це я так, про себе.

Люба пішла до колодязя. Від дерев'яного птаха залишились шматки обвітреної, посивілого дерева.

— Ти мав душу, журавлику, і вона злетіла. І ти вже ніколи не повернешся до своєї води, як люди до свого минулого...

Присіла на прохолодне цямриня. Задумалася. Чи то випадковість, що журавлика не стало, коли вона приїхала? Чи, може, Славкова душа знак подала. А який?..

**Я кохала тебе, Славку.
І не зраджувала.**

пола язиком перед сільськими дічатами. — А в суботу до тітки з кавалером приїжджаля.

— Та який то кавалер? — засміялася одна із Люсьчиних приятельок. — Це якісь родич Любиного батька. Картоплю в тіткі Дарки купував. Моя мама пошту Дарці носила. То й знає.

Одного разу Люська поділилася черговою «таємницею»:

— Моя родичка санітаркою в «жіночій» лікарні в області працює. Так ось, хто, думаете, її там в очі вліз? Любка! Вона Любчину маму знає. Догитувалася, що сталося, а та очі опустила. А Любка виглядала, наче з хреста знята. Крутить Славкові голову, а сама...

Селом пішов поговір. Дійшов і до Славка...

...Люба поклала на могилу квіти. З фотографії усміхався Славко.

— От і зустрілися, — мовила ти хенеко й торкнулася рукою світлини.

— Ми зачекаємо на тебе біля маши-

● СВІТ ЗАХОПЛЕНИЙ

Поки закарпатці їдуть на заробітки в Європу, німець Мішель заробляє в Україні — молокопродукти із буйволячої ферми відправляє аж у Київ.

Карпатські буйволи «повернулися» в Долину нарцисів через 100 років завдяки... німцю

Ці тварини ще донедавна були звичними у місцевих господарствах і вважалися універсальними. Вони давали цінне молоко, дієтичне м'ясо і широко використовувалися як потужна тяглована сила

Василь КІТ

На жаль, буйволи фактично зникли разом із багатьма іншими традиційними для Закарпаття породами свійських тварин, — кажуть у Карпатському біосферному заповіднику. Тут вважають, що повернення їх у Долину нарцисів (поблизу села Кіреші Хустського району) «знаменує нову еру, оскільки створює вражуючі перспективи для цієї унікальної території».

Найголовніше, це дасть змогу ефективно боротися з вербами і тим самим підтримувати лічні екосистеми, де зростає нарцис вузьколистий — основна місцева окраса, помилувавшись якою їдуть туристи з усієї України. А тепер можна буде подивитись ще й на буйволів.

Цікаво, що займається розведенням цих екзотичних тварин... німець Мішель Якобі. Він переселився в Україну понад десять років тому. Закордонний еколог збільшує

поголів'я зникаючих видів тутешніх тварин — буйволів, коней гуцульської породи та бурих карпатських корів.

Йому в усьому допомагає дружина Ріке де Фріз, яка два роки тому також преріхала до чоловіка. Подружжя каже: любить жити у гармонії з природою, хоча для цього

У вас же не природа, а золото: свіже повітря, чиста вода, золотий ґрунт, багато лісів — у Європі давно вже такого нема.

доводиться працювати по 14 годин на добу.

Своїм підопічним, які розуміють їх із пів слова, дають людські імена. І ті на них відгукуються. Так у Долині нарцисів живимуть буйволи Павлик, Кароліна, Яфіна,

Катка, Леді, Мірабелла та Іешуа. Павлик — 10 років, це найстарший буйвол-бик в Україні. Найменший — малюк Іешуа — народився цьогоріч на Різдво. Тут для круторогого сімейства видили ділянку, де немає осередків зростання червонокнижного нарцису вузьколистого. Територію огородили електропастухом.

Буйволи наче створені для цих місць, — каже уже місцевою закарпатською говіркою Мішель, якого тут усі називають вже Міша. — Це дуже розумні тварини. Працьовіті. На них можна кататися, як на конях. А яке корисне молоко від буйволиць! З нього ми виготовляємо і неймовірно смачні сири.

Але за мить усмішка з його обличчя зникає. Бо далі Мішель говорить, як боліче дивитися, коли хворіє тварина. А причина — у нашій культурі, точніше в нашому безкультур'ї.

— Буває, у шлунку буйвола знаходимо до десятка кілограмів пластику. Люди засмічують природу, не задумуючись ні про красу своїх земель, ні про те, що так убивають своїх же тварин... — сумно зітхає він. — Не цінують того, що їм подавав Бог. А у вас же не природа, а золото: свіже повітря, чиста вода, золотий ґрунт, багато лісів — в Європі давно вже такого нема...

За матеріалами krainer.net, pmg.ua, druzhba.uz.ua, radiosvoboda.org.

Фото ukrainer.net.

● ШОК!

Тетяна П'янівай, яку підозрюють у вбивстві власної 13-річної дитини (обоє на фото), призначать психіатричну експертизу.

«Чула голоси»: жінка відрізала голову доньці

На світанку 30 квітня у спальному районі Харкова патрульний екіпаж затримав оголену жінку, яка в одній руці тримала ніж, у другій — пакунок. У пакеті була людська голова. А вже за дві години поліцейських повідомили, що дядько виявив у будинку тіло своєї 13-літньої племінниці без голови...

Василь КІТ

38-річна Тетяна П'янова із села Подвірки Дергачівського району на Харківщині працювала на місцевому підприємстві прибиральницю. Сусіди характеризують її як звичайну жінку.

Жінка отримала від Тетяни дивне повідомлення про подарунок нібито від її покійного батька. «Її треба перевірити у психіатра. Нормальна адекватна людина такого не зробить», — сказала подруга підозрюваної у вбивстві.

На суді жінка й справді поводилася неадекватно, кидалася з лайкою на суддю і говорила, що доночка Христину у неї взагалі не було, а звали її Євою.

Експерти на обезголовленому тілі 13-річної дівчини нарахували близько 20 ножових поранень та з'ясували, що вбивство сталося десь опівночі. У поліції є грунтовні підстави для підозр у сконні цього жахливого злочину саме матері дівчинки.

«У будинку тоді був глухонімий брат жінки. Розмовляє із сурдоперекладачем і кля-

У бесідах зізнавалася: доночка її дратує, казала про якість голоси, що може бачити майбутнє, а вночі спілкується з померлим батьком.

Доночку Христину виховувала сама. Родина хоч і незаможна, проте дитина була завжди дотягнута та сита.

А от близька подруга підозрюваної розповіла, що та у бесідах зізнавалася: доночка її дратує, казала про якість голоси, що може бачити майбутнє, а вночі спілкується з померлим батьком. Напередодні розправи

неться, що нічого підозрілого не бачив. Не чули нічого і сусіди», — розповів заступник керівника слідчого відділу поліції Харківщини Антон Санкін.

Якщо осудність жінки доведеться — її загрожує довічне ув'язнення. Поки що за рішенням суду вона перебуває у сизо.

Магнітні бурі у травні

У цьому місяці очікуються кілька геомагнітних збурень, однак вони будуть малопотужними — **18, 19 та 21-го**. Але метеочутливі люди все одно можуть на них реагувати.

● ЗНАЙ НАШІХ!

Футбольна вогонь-баба з Бабаїв — лицарка Ордена свистка та «гірчичиків»

Закінчення. Початок на с. 1

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Катерина Монзуль народилася 5 липня 1981-го у Харкові. Дитинство дівчинки минало у селищі Бабаї, яке відділене від Харкова річкою Уда. 3-поміж ровесниць її вирізняла байдужість до лялечок із плюшевими ведмедиками та сукенок рожевого кольору. Катруся подобався... футбол! І не так, щоб прийти й напівбайдуже подивитися на гру хлопчаків, а щоб самій грati!

А ось у 18 зірці бабаївської футбольної команди довелося робити перший серйозний вибір. Ні-ні, не між чорнявим Петром і русявим Іваном — між кар'єрою футболістки та арбітерки. І вона таки обрали шлях лицарки Ордена свистка та «гірчичиків»!

Чи було це легко? Та Господь з вами! Можна лише уявити, які слова довелося чути на свою адресу мілим дівчачим вушкам... Спочатку в юнацькій та аматорських першостях, згодом у Другій та Першій лігах... Бо ж за стереотипним уявленням більшості гравців, тренерів та уболівальників, суддя — майже завжди «пі***ас». І його просто вже треба (і це щонайменше!) відправити «на міло». А тепер уявіть, що цей суддя — «у спідниці»!

Але впертості та цілеспрямованості Катерини Монзуль не бракувало! Вона долала щабель за щаблем в ієрархії футбольних

«Соколе ясний, слухай мене сюди: цього разу обмежуся жовтою, але до кінця матчу на очі мені краще не потрапляй!»

За скандалні «Мадам, не треба вам цього робити, у нас вистачає чоловічої статі» та «На вагон колготок вона ще заробить і заробить» Кварцяному згодом довелося відбути тrimatчеву дискваліфікацію й публічно просити в Катерини Монзуль вибачення. Ви це уявляєте?! Кварцяному! Просити вибачення!!!

арбітрів. Зокрема, й на міжнародному рівні. Так їй доручили судити фінал жіночої Ліги чемпіонів сезону

2013/2014 між шведським «Тюресо» та німецьким «Вольфсбургом». А також фінал Чемпіонату світу серед

жінок 2015 року між збірними США та Японії. До речі, в обох випадках її асистенткою була ще одна українка — Наталя Рачинська.

Проте Катерина Монзуль мріяла судити й поєдинки найвищого рівня в Україні, причому в чоловічому футболі... І ось з 2 квітня 2016-го це нарешті сталося! Відбувся дебют Катерини Монзуль у ранзі головного арбітра матчу УПЛ! І не ді-небудь, а в самісінькому славному місті Луцьку! Той поєдинок на нашому «Авангарді» між «Волинню» та одеським «Чорноморцем», до речі, завершився внічию 1:1.

Згодом головний суддя матчу розповідала: «Підготовка велася за різними напрямками: переглядала поєдинки команд, вивчала стиль їхньої гри, звертала увагу на «проблемних» гравців. Також готувалася фізично. І, звісно, серйозно налаштовувалася морально — ти повинна бути психологічно готовою до ухвалення важливих рішень під час матчу».

Того ж року, але вже аж на початку грудня, в один зі своїх численних скандалів вляпався тодішній наставник луц'янин Віталій Кварцяній. «Волинь» знову грава з «Чорноморцем» (цього разу на віїзді), а матч судила та ж Катерина Монзуль. У підсумку нудненькі нічийні 0:0, але цього разу Віталій Володимирович був «в ударі»! За скандалні «Мадам, не треба вам цього робити, у нас вистачає чоловічої статі» та «На вагон колготок вона ще заробить і заробить» Кварцяному згодом довелося відбути тrimatчеву

дискваліфікацію й публічно просити в Катерини Монзуль вибачення. Ви це уявляєте?!

Кварцяному!! Проти вибачення!!! А Мірча Луческу якось — після поєдинку між «Шахтарем» і «Зорею» (до речі, «гірники» поступилися 2:3) — подарував нашій геройні приголомшивий букет троянд.

Хоча можна не сумніватися: чимало її колег-чоловіків заздрили і заздряли Катерині. Но ж як це так: «Я, увесь такий суцільний професіонал, нідію в якісь Першій або І Другій лізі — а цей (з косичкою!) УПЛ судити довіряють!». Але то вже звиняйте, панове, — треба було свого часу наполегливіше вчитися суддівському ремеслу! А тепер пізно — дірка від бублика вам, а не вибачення від Кварцянога чи троянди від Луческу...

Не дивно, що й дружини деяких навколофутбольних людей аж трохи ревнують своїх чоловіків до Катерини Монзуль. Мовляв, ти на що там дивишся: на м'яч чи на суддю?

Сама ж Катерина воліє не коментувати своє особисте життя. А на провокативне запитання «За кого вболіваєте?» відповідає дипломатично: «За красивий футбол».

З ПЕРШИХ ВУСТ

Катерина Монзуль про те, як її «занесло» в арбітраж, та що є чоловічого футболу:

«Справа в тому, що дім, у якому я виростла, був якраз біля стадіону. Все своє дитинство я на ньому й провела, ганяючи м'яча з хлопцями. Пізніше спробувала арбітраж — і мені сподобалося! Безумовно, у кожній професії бувають складні ситуації та етапи. Проте поєднання все під три кортами я ніколи не хотіла. Навіть якщо матч пройшов не найкращим чином, аналізуєш причини, робиш висновки, проводиш роботу над помилками — і прямуєш вперед!».

● АртБарикада

Український «Оскар»: який фільм став найкращим?

Вітчизняна кіноакадемія вчетверте відзначила найуспішніших у кіноіндустрії країни і вручила «Золоті Дзиґи»

Лія ЛІС

Найкращим фільмом 2019 року стала стрічка «Мої думки тихі» режисера Антоніо Лукіча. Вона збирала повні зали у кінотеатрах і отримала у прокаті майже 10 млн гривень. Фільм ще раніше завоював приглядацьких симпатій на Одеському кінофестивалі та спеціальну премію журі програми East of West на Міжнародному кінофестивалі у Карлових Варах.

«Золоту Дзиґу» у цьому році вручили у 22-х номінаціях. Найкращими акторами стали Ірма Вітовська-Ванца (фільм «Мої думки тихі») та Ахтем Сеїтбаляєв («Додому»).

Загалом у 2019-му в кінотеатрах України показали 37 українських фільмів. Після Революції гідності, коли держава стала виділяти кошти, рідне кіно отримало друге дихання. Однак зараз ця індустрія знову зіштовхнулась

Фото uk.wikipedia.org

із проблемами — на культуру врізали видатки, відмовили у фінансуванні «патріотичних» фільмів, а після президентських виборів нова влада зі скандалом призначила нового голову Держкіно, що навіть викликало протести ліпших його представників.

Відповіді на сканворд за 30 квітня

X	H	R	O	N	O	G	R	A	F	I	Y
U		A		R	K	I					
D	J	I	T	S	U	K	A	D	E	N	Y
J				A	P	E	R	L	I	T	A
A				L	O	A	A	C	A	N	T
S	C	P	I	D					A	H	N
A				X	A	I			M	A	K
T	A	R	A	N	T	I	N	O	I	K	R
E	A	A	A	K	R	V	W	I	L		
M	E	D	O	K	S	U	K	N	O	Y	

РЕКЛАМА

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ
з мармурової крихти, базальту, габра та широкого асортименту кольорових гранітів.
www.pamjat.com.ua
e-mail: krugelposhta@gmail.com
095-639-01-15;
068-695-68-28 (Viber)
ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВСІЙ ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

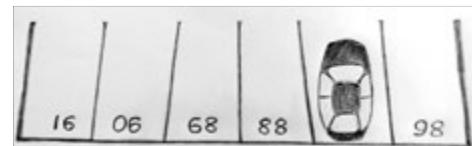
«Мене звинуватили, що я заразилась «гарбузовірусом»...»

Давно доведено, що всі люблять компліменти, адже вони творять дива. Але таких ще я, Грицько Григорович Гарбуз, ніколи не отримував! І хай там кажуть, що це жінки на них ведуться, бо люблять вухами (чоловіки, до слова, — очими). Ну-ну, а хто це промовляє фразу вже після першого пів літра: «Ти мене «уважаєш»? А затім після кожної чарки повторює її як мантру. Отож — бо «Нуж бор», — це я до кума.;) Тим паче, що ваші компліменти задокументовані у листах. А «що написано топором, ой, пером... Ой (пів літра дає таки про себе знати), це ж я намагаюся згадати кругі відповідники українською... Не, не зайдженій про сокеру. О! Згадав-таки: «Написаного пером не витягнеш і волом!» А в нашому віпадку — автомобілем

Грицько ГАРБУЗ

А щоб усім прояснилося після такого сумбуру, до чого я завів цю мову — повторимо завдання, на яке ми отримали понад 30 правильних відповідей!

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 15 (2020)

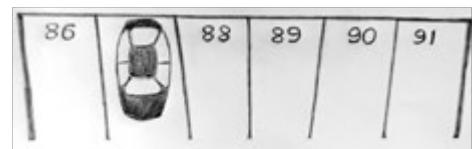
Цього разу запитання пов'язане з мовою цифр. Давненько ми такого не практикували. А навіяло його виконання домашніх завдань із математики під час карантину. Тож маєте уважно розглянути цей малюнок з автомобілем і вказати, який номер на парковці він зайняв? Цю цифру ми і заховали.

Що знаходиться у гарбузі?

Похвалююсь, ми отримали не тільки 34 правильні відповіді, а ще й майже десяток листів на конкурс історії. Тому сьогодні 150 гривень презентувати никому не будемо, а вручимо 3 по 50. ;)

У прямому сенсі цих слів. Отож, процитуємо трьох щасливчиків — володарів 50 гривень.

«Такого білця давненько у мене не було! Хоча, відкривши газету із завданням (саме паперовий її варіант!), спочатку злякалась, а потім — розсміялась. Поясню чому, — пише нам Ірина Малиновська з міста Ковеля Волинської області. — Відношу себе до когорт гуманітаріїв, і цифри — ну, не мое! А особливо — задачі з геометричними прогресіями. Я б ото краще художній твір на 5 сторінок написала, ніж вирішувати ваше завдання із порядком цифр... Тому, коли побачила його, то й злякалась! Мозок просто одразу заблокувався і вже хотів відсторонитися. Рука поклали «Цікаву» на стіл, а нога ступила крок... Процьальний погляд упав на газету під іншим кутом зору і... я побачила відгадку — число 87! Bay! Це було круто, хоча спочатку страшно і смішно! Дякую! Логічно-кіміткова загадка, як кажуть, зе бест! ;)».

А в Аллі Харчук із села Лобачівка Городівського району Волині своя історія пошуку відгадки:

«Доброго дня, шановна редакціє! Як тільки прочитала, що в «Гарбузі зі скретом» йдеться про домашні завдання з математики, одразу зрозуміла, що це «моє». Оскільки я викладач цього предмету, то з цифрами пов'язана більша половина моого життя. І написання їх бачила в найрізноманітніших «форматах». Але здебільшого я звикла дивитися на цифри з боку вчителя, тобто, коли стою перед учнями, пояснюю їм тему і бачу перевернуті зошити. Це вже стало звичкою. Так і було з газетою — спрацювало мое професійне вміння читати догори дригом».

А в наступному листі ми отримали не тільки відповідь, а й дізналися адресу, де вже заочно стали родичами.

«Доброго дня! Карантин змушує багатьох шукати нестандартні шляхи вирішення тих чи інших питань і ситуацій. А «Гарбуз» був і залишається за всіх часів універсальною розвагою. А ще рубрика наштовхнула мене як директора Будинку культури на думку, що молодь (і не тільки) може розважатись дистанційно і запустила у фейсбук-групі, а тепер і в інстаграмі інтелектуальну вікторину. Скажу вам, що вигадувати завдання не менш цікаво і захопливо, як іх відгадувати! Тож у половині небувалого азарту вже так дошифрувалася, що мене звинуватили (картома, звичайно), що я заразилась «гарбузовірусом». ;) Вважаю таке звинувачення за честь!

А завдання ваше простіше простого для водіїв. Я з такою заздрістю подивилася, як симетрично хтось уявний припаркував машину задом, покрутила газету і — вуаля: номер 87! Паркуємося, панове водії, і дивимось від в'їзду на парковку! — **случено закликє всіх Людмила Держанович із села Новий Двір Турійського району Волинської області.**

А серед авторів 34 есемесок, які надіслали правильну відповідь із числом **87**, володарями 100 гривень завдяки щасливій руці славного віторкового іменинника, ветерана поштової галузі Волині Петра Уляновича Сацика, який цього разу проводив жеребкування, стали: Олександр Данилюк («Я списав більшу половину зошиту різноманітними комбінаціями, але ніякої закономірності не знайшов. Вже втратив надію на розв'язання завдання, склав газету удвоє... побачив, що цифри були перевернуті. ;)») і Юлія Кутинець із села Судче Любешівського району Волинської області («Якщо чесно, то відгадав мій мато — Степан Григорович, який просто перевернув газету»).

Я звикла дивитися на цифри з боку вчителя, тобто, коли стою перед учнями, пояснюю їм тему і бачу перевернуті зошити.

Переможців просимо надіслати на адресу редакції копії першої та другої сторінок паспорта (або ID-картки), а також ідентифікаційного коду. Настав час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 19 (2020)

Троє славних козаків — Степан, Богдан і Василь — ще в кінці минулого століття представили свій варіант супервидкої «машини-бліскавки», що нею і досі захоплюються мільйони українців. Адже за якихось неповних 5 хвилин зуміли промчати по всій Україні, ще й показати її нам.

Головним «штурманом» був Василь. Разом із ними неслись до Чорного моря, поспішли через Поділля і Волинь на старовинний сімейний обряд на Полісся, спробували слобожанського особливого хліба, частувались гуцульською медовухою, у бандерівській столиці підморгували файним панянкам, зачаровувались головним інструментом Карпат, а за мить — уже співом птаха у тоді ще обблаженому війною Донбасі, побачили золоті куполи Софії Київської і побували на Чернечій горі...

Яке прізвище головного «штурмана» цієї «машини-бліскавки»? Його фото ми і заховали.

Чия світлина знаходиться у гарбузі?

Слова-відповіді треба надіслати до **19 травня 2020 року** тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776 і 0672829775** (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Петро Панчук»).

Увага: з одного номера можна відправити лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні в розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — **150 гривень** — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

Нехай ніякі коронавіруси не здолають носіїв «гарбузовірусів»!

Усміхніться!

:)) :))

— Лікарю, порадьте, як мені скинути зайву вагу.
— Записуйте: цибуля, картопля, буряк, морква.

— Тушкувати чи варити?
— Сапати.

:)) :))

Молода дружина скажеться матері:

— Чоловік до мене став гірше ставитися. Що робити?

— Піклуйся про нього. Подавай йому те, що йому більше подобається.

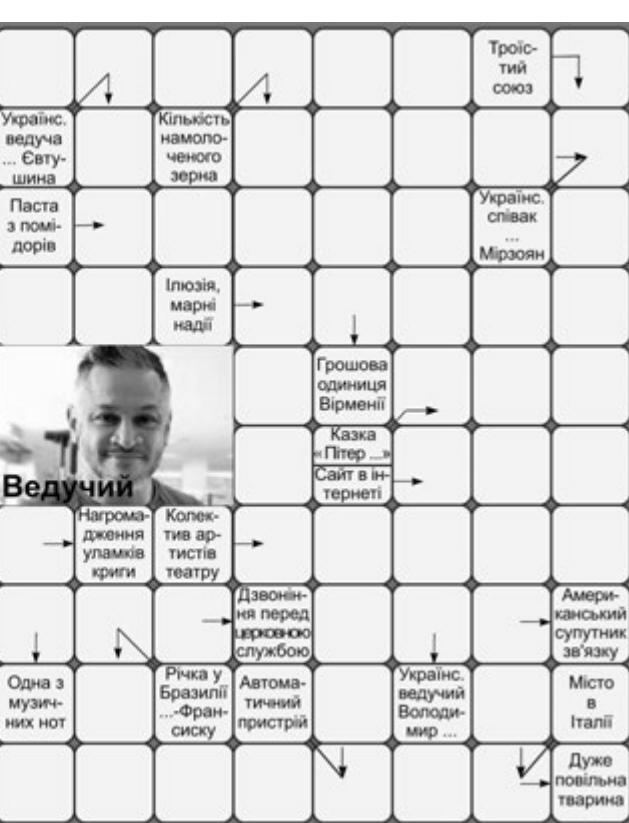
— Блондинок?

:)) :))

П'яний чоловік приповзає додому з гулянки.

Жінка зустрічає його з мітлою в руках. Чоловік падає на коліна й у сльозах просить:

— Марусю, не відлітай! Це було востаннє!

Оскар іван Андрій

СЛОВО — ЗБРОЯ!

«Что написано пером, того не вырубишь топором»

В Українсько-російському і російсько-українському фразеологічному словнику (Олейник І.С., Сидоренко М. М.) знаходимо такі відповідники:

«Що написано пером, того не витягнеш (не виволочеш) волом»; «Написаного пером не витягнеш і волом»; «Написаного сокирою не вирубаєш»; «Скажеш — не вернеш, напишеш — не зітреш, відрубаєш — не приточиш».

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Хай буде гречка, аби не суперечка!

З усіх круп її вважають найкориснішою, адже містить найбільше вітамінів групи В. Гречана каша дуже ситна і багата мінералами, фосфором і залізом. Також у ній міститься достатньо кальцію, магнію, цинку і йоду, щоб забезпечити добову норму людини. А за вмістом білка ця каша — абсолютний чемпіон серед усіх круп. Як же її приготувати? Знову варити? Це, звісно, найпростіше, але якщо зараз, під час карантину, маєте більше часу, то чому б не пофантазувати, аби приготувати щось оригінальне замість буденого і звичного? Пропонуємо кілька цікавих рецептів страв із цієї крупи

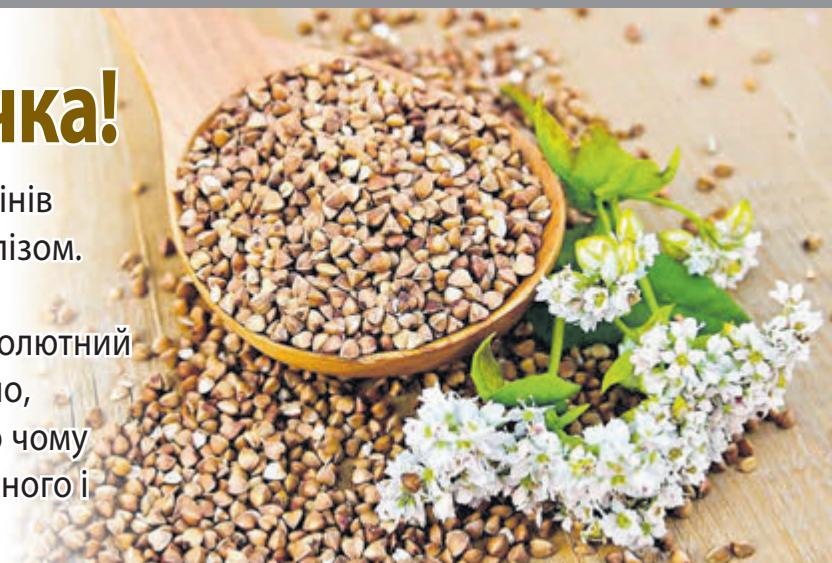

Фото donpress.com.

ДЕРУНИ «ОСОБЛИВІ»

Інгредієнти: 1 кг почищеної сирової картоплі, 250 г вареної гречки, 4 яйця, 150 г борошна, сіль та перець до смаку.

Приготування. Картофлю потерті, як зазвичай на деруни — на терці або в кухонному комбайні. Змішати з кашею, додати борошно, яйця, посолити. Викладати ложкою на розігріту пательню, смажити деруни на олії до золотистого кольору.

Фото fayni-recepty.com.ua.

ГРЕЧАНИЙ КРЕМ-СУП ІЗ ПЕЧІНКОЮ

Інгредієнти: 100 г гречки, 2-3 картоплини, 2 цибулини, 4 зубчики часнику, 200 мл вершків (10%), 300 мл бульйону, 250 г печінки, 2 ст. л. олії, 30 г масла вершкового, сіль, перець до смаку.

Приготування. Зварити гречку. Нарізати цибулю і картоплю. На олії обсмажити овочі з часником близько 7-10 хвилин, тоді влити бульйон і варити до готовності бульби. Додати гречку, посолити, поперчити, влити вершки, прогріти 3-4 хв. Готовий суп збити у блендері. Печінку вимочити 20-30 хвилин у молоці чи воді, обсушити паперовими рушничками й, присоливши, обсмажити на вершковому маслі до готовності. Подавати суп із печінкою.

Фото glovoapp.com.

КАША ЗІ СМЕТАННО-ГРИБНИМ СОУСОМ

Інгредієнти: 200 г гречаної крупи, 400 мл води або бульйону, 2 цибулини, сіль та перець; для соусу — 200 г дрібних печериць, 1 цибулина, 4 ст. л. сметани, 1 ст. л. вершкового масла, сіль та перець.

Фото vkussovet.com.

Приготування. Промиту гречану крупу залити оропом (бульйоном), накрити кришкою, проварити 10 хвилин, додавши сіль та перець. Зняти з вогню, вкувати рушником і залишити на годину-півтори. Тим часом дрібно порізати цибулину, спасерувати на олії до золотистого кольору, присолити, додати гречану кашу, перемішати. Переображені та проміті гриби обсмажити на маслі з другою подрібненою цибулиною. Додати сметану, зменшити вогонь і тушкувати протягом 5-10 хвилин, постійно помішуючи. Подавати гречку зі сметано-грибним соусом гарячими.

ФАРШИРОВАНЕ КУРЯЧЕ ФІЛЕ

Інгредієнти: 4 курячі філе, 1 скл. гречки, 2 скл. води, 500 г печериць, 1 велика цибулина, 500 мл вершків (22%), 2 ст. л. олії, 1 ст. л. вершкового масла, сіль та перець — за смаком.

Приготування. Гречку промити, залити 2 склянками гарячої води, довести до кипіння, посолити, накрити кришкою, зменшити вогонь до мінімуму і варити кашу до готовності. У великій сковороді розігріти олію і вершкове масло, всипати нарізану цибулю й спасерувати до світло-золотистого кольору. Додати покраяні пластинками печериці, посолити, поперчити за смаком і обсмажувати гриби до повного випаровування рідини. У курячому філе гострим ножем зробити глибокі надрізи, щоб утворилася кишеня для начинки, посолити м'ясо всередині і зовні. Гречку змішати з невеликою кількістю грибів. Підготовлені філе начинити цією сумішшю і закрити кишеню, скріпивши зубочистками або обмотавши ниткою. У сковороді розігріти кілька столових ложок олії, обсмажити нафаршировані кишені з обох боків до золотистої корки. У сотейник, де залишилася решта грибів, влити вершки, довести до кипіння, посолити, поперчити за смаком, викласти туди обсмажене м'ясо (попередньо знявши нитки чи зубочистки) і тушкувати під закритою кришкою 10-12 хвилин. Подавати фаршироване філе під грибним соусом зі свіжим зеленим салатом.

Фото ukr.media.

М'ЯСНА ЗАПІКАНКА З ГРЕЧКОЮ

Інгредієнти: 500 г м'ясного фаршу, 150 г гречаної крупи, 2 цибулини, 2 яйця, 3 скиби батона, 1/3 скл. молока, 3-4 зубочки часнику, сухарі панірувальні, маргарин або вершкове масло для змащування форми.

Фото ukr.media.

Приготування. Гречку відварити до готовності. Цибулю дрібно покраїти й обсмажити до рум'яного кольору. Додати до цибулі гречку і трохи потушкувати разом, тоді охолодити. Батон розмочити в молоці. Збити у блендері хліб, фарш і часник, додати яйце, посолити й поперчити, фарш має вийти рідківатим. Друге яйце додати у гречану кашу з цибулею, посолити та поперчити. Форму з високими бортиками змастити маргарином. Надно викласти начинку фаршу, потім гречку з цибулею, а зверху — знову фарш. Пекти при 200 градусах близько 40 хвилин.

ГРЕЧАНИКИ

По суті, це котлети з гречкою, адже за рецептом у фарши слід додавати не розмочений хліб, а гречану кашу. Однак насправді гречаники мають свій, особливий, смак та аромат. Тож, якщо ви палкій шанувальник гречки, значить, ця страва може стати однією з ваших улюблених

Фото buljon.com.

КЛАСИЧНІ

Інгредієнти: 0,5 кг м'ясного фаршу, 150 г гречаної крупи, 2 яйця, 3 цибулини, сіль, чорний мелений перець, 2 ст. л. томатної пасті, 3-4 ст. л. борошна (2-3 — для панірування, 1 — до соусу), 1 морква, олія для смаження.

Приготування. Гречку, посоливши, зварити до готовності. Коли каша охолоне, до неї додати перемелене м'ясо, дрібно потерти 2 цибулини, яйця, сіль і перець. Фарш добре вимішати і вибити. Формувати з нього невеличкі котлетки і смажити на олії, попередньо запанірувавши їх у борошні. Посмажені гречаники скласти в каструльку і приготувати до них соус. У розігріту олію всипати дрібно порізану цибулину, трохи згодом — грубо натерту морквину. Коли морква спасерується, заправити томатною пастою, а насамкінець додати ложку борошна. Суміш посолити і долити водою, щоб вистачило покрити котлети. Залити гречаники соусом і тушкувати 10-15 хвилин.

ПІСНІ

Інгредієнти: 1 скл. гречки, 2 скл. води, 3 картоплини, 2-3 зубці часнику, олія, панірувальні сухарі, сіль, перець за смаком.

Приготування. За традиційним рецептом українські гречаники готуються з додаванням м'яся. Але під час посту його можна замінити на картоплю. Гречку перебрати, помити, залити водою, посолити і зварити на маленькому вогні до готовності. Сиру картоплю потерти на середній терці і додати в гарячу гречку. Посолити, поперчити, приправити дрібно посіченим або розтертим у ступці часнику і добре вимішати спочатку ложкою, а коли трішки склоне — руками. Сформувати гречаники, обвалити їх у сухарях і обсмажити на гарячій пательні в олії. Викласти в широку таріль, прикрасити зеленню. Найкраще смакує з томатним соусом.

ГРЕЧАНО-ПЕЧІНКОВА ЗАПІКАНКА

Інгредієнти: 200 г гречаної крупи, 0,5 кг печінки, 3-4 цибулини, 2 яйця, 2 ст. л. посічені зелені, 3 ст. л. манки, сіль та перець до смаку, олія для змащування форми.

Фото cookorama.net.

Приготування. 200 г гречки відварити в підсоленій воді до готовності. Половину цибулі підсмажити на олії. Печінку помити, очистити від плів і разом з гречкою і другою частиною цибулі пропустити через м'ясорубку чи подрібнити блендером. Додати посічену зелень, яйця, манку, ретельно вимішати, викласти у змащену форму і запекти в духовці при 180 градусах протягом 25-30 хвилин.

Окрім того, за потреби так можна приготувати гречаники з печінкою, посмаживши їх на пательні в олії.